

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D., ve věci

žalobce: A. R.
bytem X
proti

žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí
sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 1. 2019, sp. zn. SZ/MPSV-2018/95616-921, č. j. MPSV-2019/15014-921,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce napadl u Krajského soudu v Brně (dále též „krajský soud“) 23. 1. 2019, sp. zn. SZ/MPSV-2018/95616-921, č. j. MPSV-2019/15014-921 (dále též „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto odvolání proti rozhodnutí Úřadu práce České republiky –

krajské pobočky v Brně, ze dne 13. 4. 2018, č.j. 118635/18/BO (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým byla zamítnuta žádost o změnu nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením z důvodu zhoršení zdravotního stavu ze stávajícího průkazu ZTP na průkaz ZTP/P.

2. Prvostupňový orgán vycházel ze závěrů posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Brno-venkov (dále jen „OSSZ Brno-venkov“) ze dne 26. 3. 2018, podle něhož je žalobce osobou s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra ve smyslu ustanovení § 34 odst. 3 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Jednalo se o zdravotní stav uvedený v odst. 2 písm. f) přílohy č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb., ve znění platném a účinném od 1. 1. 2014, který odůvodňuje pouze nárok na průkaz ZTP.

II. Napadené rozhodnutí

3. V napadeném rozhodnutí žalovaný shrnul skutkový stav věci a průběh řízení, v němž po podání odvolání žalovaný přerušil řízení za účelem vypracování posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, pracoviště v Brně (dále jen „PK MPSV“).
4. PK MPSV podala ve věci posudek ze dne 10. 1. 2019, který se stal stěžejním podkladem pro rozhodování o podaném odvolání. Tento posudek byl založen na hodnocení zdravotní dokumentace, která obsahovala mj. ortopedické nálezy MUDr. U., propouštěcí zprávy, urologické nálezy, a nálezy z anesteziologicko-resuscitační kliniky Fakultní nemocnice u sv. Anny (MUDr. H.), jakož i kompletní zdravotní dokumentace praktického lékaře.
5. PK MPSV dospěla v předmětném posudku k následujícím závěrům. Hlavní příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je hypomobilita posuzovaného při těžkém postižení kyčelních kloubů artrózou. Žalobce má postižený zrak (levé oko) a na levé ucho neslyší. Nebylo tedy prokázáno těžké oboustranné smyslové postižení. Byla přítomna výrazná porucha mobility, stoj a chůze s oporou dvou francouzských holí, kolébavá a na dolních končetinách lymfedém obou bérců a valgozity kolenních kloubů. Páteř není bolestivá, je patrná těžká skolióza a zkrat pravé dolní končetiny, nicméně bez známek radikulopatie. PK MPSV konstatovala medikaci opiáty v ambulanci pro léčbu bolesti.
6. K námitkám PK MPSV uvedla, že jde nepochybně o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který posuzovaného limituje, ovšem z posudkového hlediska nebylo prokázáno, že by funkční omezení vyplývající ze zjištěného skutkového stavu s přihlédnutím k použití kompenzačních pomůcek dosahovalo zvláště těžkého funkčního omezení pohyblivosti nebo orientace v rozsahu daném platnou právní úpravou.
7. PK MPSV dospěla k posudkovému závěru, že žalobce je osobou s těžkým funkčním postižením pohyblivosti a jde o stav uvedený v odst. 2 písm. f) přílohy č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb., ve znění platném od 1. 1. 2014. Jde tedy o osobu s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra ve smyslu § 34 odst. 3 zákona č. 329/2011 Sb., ale nejde o osobu ze zvláště těžkým funkčním postižením nebo úplným postižením nebo s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra ve smyslu § 34 odst. 4 citovaného zákona.
8. Žalovaný hodnotil předmětný posudek z hlediska jeho úplnosti a přesvědčivosti. Podle jeho mínění je posudek zpracován ke všem námitkám uvedeným v odvolání. Z posudku je zřejmé, z čeho vycházel a jak zjištěné skutečnosti hodnotí. Posudek má i všechny formální náležitosti a vycházel z dostatečných podkladů i bez přítomnosti odvolatele. Schopnost pohyblivosti a orientace a jejich funkční důsledky byly pro účely stanovení posudkového závěru zjištěny

v rozsahu, který byl dostatečný pro užití posudkových kritérií stanovených právními předpisy.

9. Žalovaný závěrem poukázal na to, že žalobce využil svého práva vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí v odvolacím řízení a podal k věci písemné vyjádření, v němž neuvedl žádné nové skutečnosti a nepožádal ani po telefonickém poučení o doplnění posudku PK MPSV.
10. Z uvedených důvodů žalovaný odvolání zamítl jako nedůvodné a potvrdil prvostupňové rozhodnutí s tím, že žalobce splňuje podmínky pro přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením označeným ZTP s platností trvale, který mu byl přiznán již v předchozím správním řízení. Žádost o změnu na průkaz ZTP/P však nebyla důvodná, a proto byla správně zamítnuta.

III. Žaloba a vyjádření žalovaného

11. V žalobě ze dne 22. 2. 2019 žalobce uvedl, že je po operacích a má bolesti. Běžné léky na útlum nezabírají. Proto při pravidelném ošetření ve FN u sv. Anny v Brně užívá směs léků s opiáty, které zmenšují jeho bolesti. Po užití léků však nemá stabilitu a nemůže myslet. Proto potřebuje doprovod.
12. Žalobce konkrétně poukázal na lékařský nález z Centra bolesti ve FN u sv. Anny ze dne 20. 4. 2018 a domnívá se, že napadené rozhodnutí je s tímto nálezem v rozporu. Z uvedených důvodů navrhl, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a věc byla vrácena k dalšímu řízení žalovanému.
13. Ve svém vyjádření k žalobě ze dne 28. 3. 2019 žalovaný uvedl, že posuzování schopnosti pohyblivosti a orientace pro účely přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením je plně v kompetenci PK MPSV, přičemž její posudek je obligatorním podkladem rozhodnutí žalovaného o průkazech osob se zdravotním postižením. PK MPSV vycházela z relevantních a aktuálních lékařských nálezů, které měla k dispozici, kompletní zdravotní dokumentace praktického ošetřujícího lékaře a též z lékařské zprávy MUDr. H., na niž žalobce odkázal.
14. Podle názoru žalovaného představuje posudek PK MPSV autoritativní závěr odborně kvalifikovaného státního orgánu o plnění či neplnění zdravotních podmínek příslušných nároků, přičemž subjektivní vyjádření žalobce na tom nemůže nic změnit. Posudek PK MPSV je úplný, přesvědčivý a bezrozporný, a proto dostačuje k posouzení věci. Z uvedených důvodů žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

IV. Posouzení věci soudem

15. Krajský soud nejprve zkoumal, zda byly splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.), a jde rovněž o žalobu přípustnou ve smyslu ust. § 65, § 68, a § 70 s. ř. s.
16. Ve věci rozhodoval krajský soud v souladu s ust. § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení ústního jednání, neboť žalovaný s tímto postupem souhlasil a žalobce se ve stanovené lhůtě nevyjádřil, čímž nastala fikce souhlasu s rozhodnutím věci bez jednání. Krajský soud navíc neshledal nařízení jednání v posuzované věci za potřebné.
17. V souladu s ust. § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. přezkoumal krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného

správního orgánu. Po řádném posouzení žalobních námitek dospěl krajský soud k závěru, že žaloba **není důvodná**.

18. Krajský soud vycházel se skutkového stavu zjištěného ve správním řízení a dokumentovaného ve **správních spisech** prvostupňového orgánu a žalovaného. Zjistil, že žalobci byl přiznán nárok na průkaz osoby ze zdravotním postižením (ZTP) na základě rozhodnutí Městského úřadu Rosice ze dne 28. 1. 2003 (mimořádné výhody II. stupně), přičemž následně došlo k přechodu tohoto nároku pod režim zákona č. 329/2011 Sb.
19. Žalobce si podal dne 18. 12. 2017 žádost o změnu nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením na průkaz ZTP/P z důvodu zhoršení zdravotního stavu. V prvostupňovém řízení byl zdravotní stav žalobce posouzen OSSZ Brno – venkov dne 26. 3. 2018, přičemž posudkový lékař dospěl k závěru, že žalobce je osobou s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra ve smyslu § 34 odst. 3 zákona č. 329/2011 Sb., neboť jde o zdravotní stav uvedený v odst. 2 písm. f) přílohy č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb. K předmětnému posudku OSSZ Brno-venkov se žalobce vyjádřil tak, že má na levé noze náhradu kyčelního kloubu a na pravé noze je postižen ztrátou kloubní výstelky čtvrtého stupně. Doprovod k lékaři vyžaduje jeho léčba, neboť ovlivňuje jeho uvažování.
20. Prvostupňový orgán vydal dne 13. 4. 2018 prvostupňové rozhodnutí, jímž žádost žalobce zamítl jako nedůvodnou s odkazem na závěry posudku OSSZ Brno-venkov. Proti prvostupňovému rozhodnutí se žalobce odvolal a připojil k němu lékařskou zprávu Centra bolesti ve FN u sv. Anny ze dne 20. 4. 2018 a uvedl, že bez doprovodu již k lékaři do Brna nejedí.
21. V odvolacím řízení byl vypracován posudek PK MPSV ze dne 10. 1. 2019, jehož závěry jsou podkladem napadeného rozhodnutí. Z tohoto posudku mj. vyplývá, že PK MPSV zasedala ve složení předsedy komise a dalšího lékaře z oboru ortopedie, přičemž žalobce nebyl jednání přítomen. V podkladech se zmiňuje mj. také nález z Centra bolesti FN u sv. Anny ze dne 20. 4. 2018 (MUDr. Hřib).
22. V rámci vyjádření se k podkladům pro rozhodnutí ze dne 16. 1. 2019 žalobce uvedl, že prosí o vydání rozhodnutí ve věci změny průkazu ZTP. Podle úředního záznamu o telefonátu, kde bylo žalobci vysvětleno, že podle posudku bude vydáno zamítavé rozhodnutí, nicméně žalobce může požádat o doplnění posudku, pokud požaduje osobní účast při jednání komise anebo má nové lékařské zprávy.
23. K žalobním námitkám krajský soud uvádí následující argumentaci. V první řadě krajský soud považuje za vhodné vyložit právní úpravu poskytování průkazů mimořádných výhod osobám zdravotně postiženým. Podle ustanovení § 34b téhož zákona se při posuzování pohyblivosti a orientace pro účely přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením hodnotí zdravotní stav a funkční schopnosti fyzické osoby, zda jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, zda jde o podstatné omezení schopnosti pohyblivosti nebo orientace a závažnost funkčního postižení. Prováděcí právní předpis (příloha č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb., ve znění platném ode dne 1. 1. 2014), stanoví, které zdravotní stavy lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace. Při posuzování podstatného omezení schopnosti pohyblivosti a orientace u zdravotního stavu, který není uveden v prováděcím právním předpisu, se hodnotí, kterému ze zdravotních stavů v něm uvedených funkční postižení odpovídá nebo je s ním funkčními důsledky srovnatelné.
24. Podle ustanovení § 34 odst. 4 zákona č. 329/2011 Sb. platí, že „nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP/P“ (průkaz ZTP/P) má osoba se zvlášť těžkým funkčním postižením nebo úplným postižením pohyblivosti nebo orientace s potřebou průvodce, včetně osob s poruchou autistického spektra. **Zvlášť těžkým funkčním postižením pohyblivosti a úplným postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna chůze v domácím prostředí se značnými obtížemi, popřípadě není**

schopna chůze, v exteriéru není schopna samostatné chůze a pohyb je možný zpravidla jen na invalidním vozíku. Zvlášť těžkým funkčním postižením orientace a úplným postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu není schopna samostatné orientace v exteriéru.“

25. Tomuto zákonnému vymezení odpovídá též provedení v příloze č. 4 bod 3 vyhlášky č. 388/2011 Sb., podle něhož se za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace na úrovni zvlášť těžkého funkčního postižení nebo úplného postižení pohyblivosti a orientace považují tam popsané zdravotní stavy, mezi něž náleží zejm. anatomická ztráta dolní končetiny, anatomická ztráta horních končetin v úrovni lokte nebo výše nebo anatomická ztráta horní a dolní končetiny v úrovni paže a stehna, funkční ztráta dolní končetiny se ztrátou opěrné funkce a současná funkční ztráta horní končetiny, funkční ztráta dolních končetin se ztrátou opěrných funkcí, anebo zvlášť těžká porucha pohyblivosti na základě závažného postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí; funkčním celkem se rozumí hrudník, páteř, pánev, končetina. Z hlediska orientace pak jde kupř. o celkovou ztrátu sluchu, praktickou nevidomost či kombinované těžké postižení sluchu a zraku.
26. Žalovaný si vyžádal pro účely odvolacího řízení posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí, pracoviště v Brně (dále jen „PK MPSV“) ze dne 10. 1. 2019, který nepostrádá žádnou formální náležitost a je srozumitelně (byť poměrně stručně) zdůvodněný. Z diagnostického souhrnu i posudkového hodnocení obsaženého v předmětném posudku především vyplývá, že žalobcův dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se vyznačoval k datu vydání napadeného rozhodnutí hypomobilitou způsobenou těžkým postižením kyčelních kloubů artrózou, nikoliv však úplnou nepohyblivostí. Rovněž tak žalobci zůstávala zachována zraková i sluchová orientace, byť snižena. Žalobce tedy byl schopen i samostatné chůze, nicméně s oporou francouzských holí (tzn. s využitím kompenzačních pomůcek). Z toho plyne, že podmínky ustanovení § 34 odst. 4 zákona č. 329/2011 Sb. a konkretizované bodem 3 přílohy č. 4 vyhlášky č. 388/2011 Sb. prokázaným skutkovým stavem nemohly být naplněny (tzn. dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav vyznačující se zvlášť těžkým nebo úplným funkčním postižením orientace či pohyblivosti). Na tomto závěru by logicky nemohlo nic změnit, ani kdyby byl žalobce vyšetřen při jednání PK MPSV, což se nestalo.
27. Pokud žalobce namítal, že závěry žalovaného v napadeném rozhodnutí jsou v rozporu s jím předloženou zprávou z Centra bolesti FN u sv. Anny ze dne 20. 4. 2018, pak k tomu krajský soud uvádí, že tomu tak není. Tato lékařská zpráva, která je obsažena ve správním spisu žalovaného, vychází především z toho, že zdravotní stav žalobce je vcelku při zavedené medikaci uspokojivý a objektivně beze změn. Bolestivost je kompenzována medikací Algifenem, Paralenem a Instanylem. Subjektivně se zde uvádí, že zavedená léčba působí snížení schopností orientace („obluzení“), a proto je třeba pacienta transportovat s doprovodem. Tato skutečnost však nic nemění na tom, že z hlediska objektivního posouzení pohyblivosti a orientace žalobce nebyly naplněny podmínky zvlášť těžkého funkčního postižení ve smyslu citovaného ustanovení zákona.
28. Krajský soud k tomu podotýká, že žalobcem citovaná lékařská zpráva v žádném případě nevypovídá o tom, že by zdravotní stav žalobce byl jiného charakteru, než ho popisují posudky OSSZ Brno-venkov a PK MPSV. Samotná potřeba doprovodu žalobce (jakkoliv racionálně zdůvodněná aplikovanou léčbou) ještě neznamená, že žalobce trpí zvlášť závažným funkčním postižením pohyblivosti či orientace.
29. Z uvedených důvodů lze shrnout, že správní orgány se nedopustily žádného pochybení, pokud vycházely z takto zjištěného skutkového stavu a zamítly žádost žalobce o změnu průkazu ZTP na průkaz ZTP/P.

V. Závěr a náhrada nákladů řízení

30. Ze všech shora uvedených důvodů krajský soud neshledal žalobu jako důvodnou, a proto ji zamítl, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.
31. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II.) a žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení ex lege (§ 60 odst. 2 s.ř.s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 30. listopadu 2020

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D., v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
B. K.